

Publicerad 2019-05-23 11:09 av Catherine Brandt

Var inte oroliga, det finns tid för förändring. Om någon är ett brottsoffer den ni ville hjälpa och skydda men att något gick väldigt fel, just i det finns det hopp om bättring och där någonstans ser vi sanningen.

Den nya Stationen.

Den utsatta kvinnan är på den nya stationen, säger..

-Nu lever han med mig i ett psykologiskt luftslott.

Och där nere väntar verkligheten..

Men..

Precis då jag träffade honom,
hade han varit med kvinnans dotter, sa han.

Jag och kvinnans dotter, blev sedan nästan grannar.

Hon måste ha sett honom besöka mig.

Jag fick ett rent helvete.

Överlevde knappt, Polisen och Poseidon fick rädda mig.

Nu lever han med mig i ett psykologiskt luftslott.

Och där nere väntar verkligheten..

Men..

(Sen får vi se en scen med de som hämnats, dialog.)

-Vi får inte kalla oss Sci--- mer..

-Nej, inte om detta är verklighet.

(Så hördes det från de-visa.)

Kanske ni måste komma ur er galenskap först.

Och förstå att hämnd mot oskyldiga är oförenligt.

"Så kanske ni vill gå i min skola och lära er förstå."

-Nej, lägg av, var du också med!?

Med i vad.?

Berätta, vad har ni gjort, sa kommissarien.

Vi?

Ja, endast då kan polisen förstå vad mannen
den ni hämnas på, försöker spela ut henne i.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Catherine Brandt med Poeter.se id #56231 innehar upphovsrätten